

2. po Veľkej noci – 15.4.2018 Hovor o sebe, Bohu, blízkych

Pokoj Boží nech je s nami skrze živého Pána Ježiša Krista.

Lukáš 24:17-24 „Povedal im: čo je to, o čom sa idúcky zhorárate medzi sebou? A oni sa zastavili smutní. Jeden z nich, menom Kleofáš, povedal Mu: Ty si jediný z príchodských v Jeruzaleme, ktorý nevieš, čo sa v ňom po tieto dni stalo? Riekol im: a čo? Odpovedali Mu: čo sa stalo s Ježišom Nazaretským, ktorý bol muž prorok, mocný v skutkoch a slovách pred Bohom a pred všetkým ľudom. Ako Ho veľkňazi a naši poprední mužovia dali odsúdiť na smrť a ukrižovať?.. A my sme sa úfali, že On vykúpi Izrael, ale dnes je to už tretí deň, čo sa to všetko stalo. A naplnili nás úžasom aj niektoré ženy spomedzi našich, ktoré na svitaní boli pri brobe a keď nenašli Jeho telo, prišli a povedali, že sa im aj anjeli zjavili, ktorí hovoria, že žije. I niektorí z našich ku brobu a našli tak, ako aj ženy povedali, ale Jeho nevideli“.

Každý človek má názor na seba, Pána Boha aj blížneho. Všetko sa to odvíja od našej povahy, výchovy, skúseností a predsudkov. Preto máme rozdielne i spoločné názory. Je však dôležité vedieť v prvom rade: čo si myslím ja a či je to správne a až potom komentovať názory druhých ľudí.

Pán Ježiš pred pár dňami išiel možno podobnou cestou do Jeruzalema ako Kráľ. Teraz kráča s dvoma učeníkmi, z ktorých sa jeden volá Kleofáš, von z Jeruzalema ako neznámy. Jeho rozhovor s dvoma pocestnými veľa vypovedá aj o nás.

Učeníci tu prezentujú náš názor na Boha. Kristus sa im nehodil do ich predstavy Mesiáša. Bol úplne iný, ako si predstavovali, že bude. V prvom rade totiž očakávali Toho, kto príde a – pravdepodobne vojensky – zbaví Izrael nadvlády Rimanov. Lenže Ježiš nemal ani vojakov a dokonca ani zbraň. Očakávali, že sa bude pohybovať vo vysokých kruhoch a robiť si priateľov z členov smotánky. Ale Ježiš sa stretával s chorými, ženami, deťmi a osamotenými. Učeníci si predstavovali Mesiáša, ktorý sa úplne zameria na vyvolený ľud a Rimanov sa bude strániť, hriešnikov bude odmietať. No Boží Syn chválil vieru pohanov a hriešnikov si zavolať za učeníkov. Ani Jeho smrť sa nehodila do vtedajšej predstavy o Mesiášovi. **On predsa nemal zomrieť skôr ako vykoná svoju úlohu.** A už vôbec nie na kríži, oddelený od vyvoleného ľudu aj nebeského Boha. **O vzkriesení ani nehovorím: vôbec s ním nerátali a ani nechápali jeho význam,** pretože nechápali ani význam Kristovej smrti. Ježiš bol totálne iný, ako si mysleli, že by mal byť.

My nie sme iní. Máme svoje vlastné predstavy o tom, kto je Boh, aký je, ako koná, ako by mal zasahovať do diania sveta a života. Tiež chceme, aby Pán Boh

- najlepšie trestom – napravil našich nepriateľov. Chceme, aby sa prejavoval zázrakmi a robil to, čo od Neho očakávame, lebo my najlepšie vieme, čo je správne. Chceme Ježiša ako malé bábätko v betlehemských jaslách, nie ukrižovaného Krista. Páčia sa nám teórie, že Ježiš bol len Učiteľ, morálny vzor, ale nechceme Krista, ktorý vstal z mŕtvych a má nárok na náš život. ***Vyberáme si, čo je pre nás prijateľné a prispôbujeme Ježiša svojim predstavám.***

Lenže On je iný. Prišiel práve kvôli tomu, aby sa priblížil človeku, tomu najmenšiemu, tomu poslednému. Priniesol spásu pre všetkých, nielen pre tých, ktorí by si ju mohli kúpiť či zadovážiť prostredníctvom dobrých skutkov. **Prišiel na túto zem, aby zomrel za každého hriešnika, aby sme všetci dostali odpustenie hriechov a uvedomili si, ako veľmi nás nebeský Otec miluje.** Kristus je Ten, kto vstal z mŕtvych, aby sme mali nádej, že aj keď zomrieme, On má moc vzkriesiť nás naveky. **Veríš v takéhoto Krista?**

Učeníci prezentujú náš názor na blížnych. Napriek tomu, že počuli o vzkriesení od svojich „kolegov“ a žien, ktoré chodili s Kristom, napriek tomu, že tie to mali od anjelov, neverili im. **Pripúšťali všetko, len nie to, že by snád ženy mali pravdu. Neboli pre nich dôveryhodné, aj keď ich dobre poznali. Pretože prinášali správu, ktorej bolo ťažké uveriť.** Hoci tá správa bola pre nich úchvatná, zjavne jej neuverili, veď ženy Ježiša ani nevideli vzkrieseného. **Učeníci tiež hovorili o náboženských predstaviteľoch, ktorých – ako jediných – urobili vinnými za Ježišovu smrť.** Ani slovíčkom nespomenuli Judáša, ktorý Ježiša zapredal, ani Petra, ktorý Krista zaprel, nehovorili ani o úteku všetkých učeníkov, ktorí zbabelo Ježiša opustili, keď Ho zatýkali. **Všetku vinu za svoju neveru hodili na blížnych – krutých náboženských vodcov a nedôveryhodné ženy.**

Nie sme od nich príliš odlišní. Aj naše názory na blížnych sú podobné. Často kladieme vinu za všetko, aj v našom živote, na konanie, reakcie iných. Áno, niekedy sú na príčine neúspechu a trápenia v našom živote iní, ale to len do tej miery, ako im dáme priestor. Nieкто povedal, že ublížiť mi môžu iba do tej miery, ako im dovoľím. Preto či už je to tak, že nám blížny ublížil alebo to iba na neho zvaľujeme, všetko je na nás, na tom, ako na to zareagujeme, nakoľko si to zranenie pripustíme k srdcu. Niekedy zas vnímame ľudí ako nedôveryhodných. Je pravda, že sa náš charakter tak pošramotil, že človek už nevie, komu má veriť. Ale pristupovať ku každému s predsudkom, že nás zraní, nie je dobré. Strácame potom priateľov, narúšajú sa vzťahy a z nás sa potom stávajú ľudia, ktorí neveria ani tomu, čo je pravda. Dokonca svoju neveru, svoju neaktivitu v cirkvi zvaľujeme na kresťanov – neverím, nechodím do

kostola, lebo kresťania sú zlí. Nie je to správne. *Všetko záleží znovu od toho, aké hranice nastavíme bližným a tým aj sebe.*

Vzkriesený Kristus nás učí, že netreba hneď všetko vybalit' na ľudí – aj On ostal istý čas v anonymite. No treba sa ku každému správať s láskou, ktorá však neznamená, že každý je náš najlepší priateľ, ale že nikomu nie sme my nepriateľmi. **Hoci sa nedá každému veriť, treba si nájsť takých, aj keď ich bude málo, ktorým sa veriť rozhodne oplatí.** A aj my budme pre niekoho hodní dôvery. **Neobviňujme iných z toho, ako vyzerá náš život.** Ani pri poslednom súde nebudú platiť výhovorky tohto typu. **My sami sme zodpovední za to, ako žijeme. Aj za to, ako pristupujeme k iným a ako im dovolíme pristupovať k nám.**

Učeníci prezentujú náš pohľad na nás samých. Tí dvaja idú domov, vzdali to. Kristus je mŕtvy, vo vzkriesenie neverili, tak rezignujú a idú preč od všetkého – od Ježiša, od priateľov, zodpovednosti, od viery. **Mali nejaké očakávania, ale tie sa nesplnili, a tak prestali bojovať, snažiť sa. Videli len svoje sklamanie, nesplnenie túžob, zranenie a správali sa tak, akoby im bolo najviac na svete ublížené. Akoby už nemali, čo ponúknuť, v čo veriť, akoby už nemali pre čo žiť.** Keď to, čo čakali, sa nesplnilo, nemalo zmysel ďalej zostávať v Jeruzaleme a pri Kristovi. On sa k nim však pripojil a trpezlivo ich počúval ako sa sťažovali, reptali a vyjadrovali smútok a rezignáciu. Najprv ich vypočul a až potom reagoval.

Aj my sme takí veční sťažovatelia. Predstavte si, žeby reálne pri vás kráčaľ Kristus, čo by ste Mu povedali? Možno by sme začali poďakovaním, ale aj tak by sme skončili v reptaní, sťažovaní sa, pesimizme. Ak mi chcete oponovať, tak sa najprv zamyslime nad tým, o čom sú naše rozhovory s ľuďmi – reptáme na dobu, v ktorej sa nachádzame, že sa nesplnili naše očakávania, že naša práca neprináša taký úspech, ako sme sa namáhali, že na ľudí sa nedá spoľahnúť, že Boh nekoná, čo chceme. Sťažujeme sa, že náš život za veľa nestojí a mnohé by sme chceli zmeniť. Tiež mnohokrát rezignujeme a sme smutní z toho, že nie je všetko tak, ako sme chceli. **A Kristus len kráča s nami a počúva, čo nosíme v srdci. Možno je teraz ticho, ale On prehovorí,** tak ako tomu bolo pri učeníkoch a o čom budeme hovoriť počas ďalších nedelí.

Vložme svoj život do svojich rúk a viac ako sťažovanie, vysielajme k Bohu poďakovanie a chválu za to, čo máme. Prosme o spokojnosť s tým, čo sme dostali a o vieru, že nám Boh dá do budúcnosti všetko, čo budeme potrebovať a aj oveľa viac. **Naša viera v Boha má vplyv aj na náš pohľad na nás samých. Možno je na čase prehodnotiť svoju dôveru v Božieho Syna.**

Aký je náš názor na Boha – aký je? Čo si myslíte o blížnych – máte skutočných priateľov a ste vy pre niekoho takým kamarátom? Čo si myslíte o sebe – ste spokojní s tým, čo máte a čo Pán Ježiš pre vás naplánoval? On ide popri nás a počúva pozorne, čo si myslíme, čo cítime. A odpovie, keď príde vhodný čas. Amen.